Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3002/92

av den 16 oktober 1992

om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention

(EGT L 301, 17.10.1992, s. 17)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Commission Regulation (EEC) No 75/93 of 18 January 1993 (*)	L 11	5	19.1.1993
►M2	Kommissionens förordning (EEG) nr 1938/93 av den 19 juli 1993	L 176	12	20.7.1993
►M3	Kommissionens förordning (EG) nr 770/96 av den 26 april 1996	L 104	13	27.4.1996

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3002/92

av den 16 oktober 1992

om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter (1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2046/92 (2), särskilt artikel 12.4 och 26.3 i denna, och av motsvarande föreskrifter i andra förordningar om inrättandet av en gemensam organisation av marknader för jordbruksprodukter, och

med beaktande av följande:

I gemenskapsbestämmelser för olika sektorer som omfattas av den gemensamma organisationen av marknader för jordbruksprodukter, har det fastslagits att intervention skall tillämpas.

Vissa varor som tagits ut från intervention kan bli föremål för en särskild användning eller bestämmelse. Ett kontrollsystem bör därför inrättas för att säkerställa att det inte förekommer några avvikelser med hänsyn till sådana varors användning eller bestämmelse.

Kommissionens förordning (EEG) nr 569/88 (3), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2919/92 (4), fastställer gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention. Gällande bestämmelser bör ändras i samband med att kontroller och formaliteter vid de inre gränserna avskaffas och ytterligare ändringar av förordning (EEG) nr 569/88 införs. Strävan att skapa klarhet och en effektivare administration berättigar också till förändring.

Kommissionens förordning (EEG) nr 2823/87 av den 18 september 1987, om vilka dokument som skall användas vid införandet av gemenskapsåtgärder för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor (5), bör tillämpas då två eller flera medlemsstater deltar i kontrollen.

Förutom tullmyndigheter måste andra myndigheter utses som behöriga att utfärda kontrollexemplar T 5 och att kontrollera interventionsvarors användning eller bestämmelse.

För att förenkla och effektivisera bör det fastställas att kontrollexemplar T 5 efter kontroll skall sändas direkt till den myndighet som innehar säkerheten. Om flera medlemsstater deltar skall kontrollexemplar T 5 sändas direkt av varje medlemsstat till den myndighet som innehar säkerheten.

För att förenkla administrationen är det önskvärt att ett smidigare system införs än systemet med kontrollexemplaret vid export i enlighet med avdelning 10 kapitel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1214/92 (6), där det fastställs att inga formaliteter behövs vid gränstullmyndigheten för transporter som påbörjas inom gemenskapen och avslutas utanför den.

(1) EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
(2) EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 1.
(3) EGT nr L 55, 1.3.1988, s. 1.
(4) EGT nr L 292, 8.10.1992, s. 11.
(5) EGT nr L 270, 23.9.1987, s. 1.
(6) EGT nr L 132, 16.5.1992, s. 1.

▼B

Alltför många ändringar av bilagan till förordning (EEG) nr 569/88 gör det nödvändigt att upphäva bilagan och gör det berättigat att hänvisa till de påskrifter som anges i de olika förordningarna.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med berörda förvaltningskommittéers yttranden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Utan att det påverkar de särskilda undantagen i gemenskapens bestämmelser för vissa jordbruksprodukter, skall de gemensamma tillämpningsföreskrifterna i denna förordning gälla vid kontroll av användningen eller bestämmelsen i fråga om varor som tagits ut från ett interventionslager enligt någon av följande artiklar, där sådana varor är föremål för en specifik användning eller bestämmelse:

— Artikel 12 i förordning nr 136/66/EEG (oljor och fetter).

— Artikel 5 och 25 i rådets förordning (EEG) nr 1418/76 ([1]) (ris).

— Artikel 6-9 i rådets förordning (EEG) nr 804/68 ([2]) (mjölk och mjölkprodukter).

— Artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 805/68 ([3]) (nöt- och kalvkött).

— Artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 727/70 ([4]) (råtobak).

— Artikel 7, 8 och 28 i rådets förordning (EEG) nr 2727/75 ([5]) (spannmål).

— Artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 2759/75 ([6]) (griskött).

2. I denna förordning avses med *avsända,* att skicka varor från en medlemsstat till en annan och med *exportera,*att skicka varor från en medlemsstat till en bestämmelse utanför gemenskapens tullområde.

3. Bestämmelserna i denna förordning skall även vara tillämpliga på

— varor som säljs i enlighet med artikel 21 i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 ([7]) (frukt och grönsaker),

— varor som säljs i enlighet med artikel 8.4 i rådets förordning (EEG) nr 426/86 ([8]) (varor som framställts av frukt och grönsaker),

— varor som säljs i enlighet med artiklarna 37 och 40 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 ([9]) (vin och sprit).

4. Vid tillämpning av denna förordning skall den ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg (EUBL) betraktas som en enda medlemsstat.

([1]) EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.
([2]) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.
([3]) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.
([4]) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 1.
([5]) EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 1.
([6]) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 1.
([7]) EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1.
([8]) EGT nr L 49, 27.2.1986, s. 1.
([9]) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

▼B

Artikel 2

1. De utsedda kontrollorganen, i fortsättningen benämnda *behöriga kontrollmyndigheter,* skall kontrollera de varor som avses i artikel 1, från det att varorna tagits ut från ett interventionslager tills beslutet om användningen eller bestämmelsen styrkts, genom att undersöka dem och genom att granska räkenskaper och dokument.

För att undvika varje diskriminering på grundval av varornas ursprung, skall varje medlemsstat utse ett enda organ för kontroll av användningen eller bestämmelsen för varje enskild åtgärd eller delåtgärd, oavsett varornas ursprung (EG-ursprung eller nationellt ursprung).

▼M1

Member States may, however, for ►M2 tio månader ◄ from 1 January 1993, retain their existing control bodies for each specific measure or part thereof.

▼B

2. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att

— den kontroll som avses i punkt 1 genomförs,

— interventionsvarorna inte byts ut mot andra varor.

Dessa åtgärder skall särskilt innebära att

— företag som köper, säljer, lagrar, transporterar, lastar om, packar om, bereder eller bearbetar inter-ventionsvaror eller bearbetade interventionsvaror eller på annat sätt sysslar med dessa, är skyldiga att underkasta sig den inspektion eller övervakning som anses behövlig och att hålla en bokföring som möjliggör nödvändiga kontroller,

— varorna som avses i första strecksatsen skall lagras och transporteras åtskilda från andra varor så att de kan identifieras.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtas till följd av denna punkt.

3. Förfarandet med kontrollexemplaret T 5, i enlighet med artikel 1 i förordning (EEG) 2823/87, skall tillämpas då den kontroll som avses i punkt 1 helt eller delvis skall utföras

— i en annan medlemsstat än den där varorna togs ut från ett interventionslager, eller

— i en annan medlemsstat än den där säkerheten ställdes.

Kontrollexemplar T 5 skall utfärdas och användas i överensstämmelse med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2823/87 om inte något annat föreskrivs i denna förordning.

4. Ett säljande interventionsorgan, som i enlighet med artikel 3.1 a inte utfärdar kontrollexemplar T 5, skall utfärda en uttagsorder. En medlemsstat får tillåta att utdrag av en uttagsorder utfärdas.

Uttagsordern eller utdraget skall visas upp av berörd person för den behöriga kontrollmyndigheten.

Artikel 3

1. a) Det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 2.3 skall utfärdas

— av det säljande interventionsorganet om interventionsvarorna skall avsändas till en annan medlemsstat i samma tillstånd som de befann sig i då de togs ut från interventionslagret, fortsättningsvis benämnt *oförändrat tillstånd,* eller

— av den behöriga kontrollmyndigheten, om interventionsvarorna avsänds efter bearbetning till en annan medlemsstat, eller

▼B

— av den tullmyndighet där varorna avsänds mot uppvisande av

— en uttagsorder som utfärdats av interventionsorganet, om interventionsvarorna förs ut i oförändrat tillstånd och skall passera genom en eller flera medlemsstater,

— ett kontrollexemplar, som utfärdats av den behöriga kontrollmyndigheten och som bekräftar att bearbetningen av varorna kontrollerats, om interventionsvarorna förs ut efter bearbetning och ska passera genom en eller flera andra medlemsstaters territorium.

Om varor, i enlighet med förordning nr 1055/77 ([1]), lagras i en annan medlemsstat än den där det säljande interventionsorganet är beläget, skall detta organ utfärda kontrollexemplar T 5 eller låta någon annan utfärda det på organets ansvar.

Medlemsstaterna får

— tillåta att kontrollexemplar T 5 utfärdas av en därtill utsedd myndighet i stället för av det säljande interventionsorganet,

— besluta att de lagerhållare som är behöriga att lagra interventionsvaror får utfärda kontrollexemplar T 5 på interventionsorganets ansvar. Behörighet skall ges till lagerhållare i enlighet med artikel 17-24 i förordning (EEG) nr 2823/87, i tillämpliga delar.

I dessa fall krävs uppvisande av uttagsordern för utfärdandet.

b) Den uttagsorder och det kontrollexemplar som avses i a skall vara försedda med ordningsnummer och innehålla

— en varubeskrivning enligt anvisningarna i ruta 31 i det kontrollexemplar T 5 som avses i artikel 2.3, och vid behov andra upplysningar som behövs för kontrollen,

— antalet förpackningar, deras typ, märkning och numrering,

— varornas brutto- och nettomassa,

— en hänvisning till tillämplig förordning,

— de upplysningar som skall anges i ruta 104 och 106 på kontrollexemplar T 5, däribland numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet.

Kontrollexemplaret skall upplysa om numret på kontrollexemplaret T 5 eller på uttagsordern.

Uttagsordern och kontrollexemplaret skall förvaras av den tullmyndighet varifrån varorna sändes iväg.

c) Berörd person skall fylla i ett original och två kopior av kontrollexemplar T 5. Den myndighet som utfärdar T 5 skall behålla en kopia och sända en kopia för kännedom till den myndighet som tagit emot säkerheten enligt artikel 5.

d) Originalet av T 5 skall sändas tillbaka till berörd person eller hans representant, som därefter skall visa upp det för den behöriga kontrollmyndigheten i bestämmelsemedlemsstaten för varorna eller i den stat där de skall användas.

2. Originalet av T 5 skall återsändas direkt till det organ som innehar säkerheten enligt artikel 5 sedan det undertecknats av den behöriga kontrollmyndigheten i bestämmelsemedlemsstaten för varorna eller i den stat där de skall användas.

Berörd person skall i ruta B i T 5 uppge fullständiga uppgifter om namn på och adress till det organ som innehar säkerheten.

([1]) EGT nr L 128, 24.5.1977, s. 1.

▼B

3. Om endast en del av de varor som anges i kontrollexemplar T 5 uppfyller de beslutade kraven skall den behöriga myndigheten ange den mängd varor som uppfyller kraven och det eller de datum då detta ägde rum under ”Kontroll av användningen eller bestämmelsen” i kontrollexemplar T 5.

Artikel 4

Som bevis på att kontrollen enligt artikel 2.1 genomförts krävs följande dokument:

a) För varor som tagits ut från ett interventionslager och vars användning eller bestämmelse kontrollerats av myndigheten i en enda medlemsstat, krävs de dokument som beslutats av den medlemsstaten.

b) För varor vars användning eller bestämmelse har kontrollerats av myndigheterna i en eller flera andra medlemsstater än den stat där varorna togs ut från interventionslagret, krävs alla de kontrollexemplar T 5, vidimerade och påskrivna av de behöriga kontrollmyndigheterna, som utfärdats för kontroll av användningen eller bestämmelsen.

c) För varor vars användning eller bestämmelse kontrollerats av myndigheterna i både den medlemsstat där varorna togs ut från interventionslagret och i en eller flera andra medlemsstater, krävs de dokument som anges i både a och b.

d) För varor för vilka exportformaliteterna och export från gemenskapens tullområde ägde rum i den medlemsstat där slutbearbetningen skedde och där säkerheten ställdes, krävs det eller de dokument som den medlemsstaten fastslagit som bevis för export, och de dokument som anges i a eller b, om dessa rör bearbetningen.

Artikel 5

1. Om en säkerhet krävs för att säkra den riktiga användningen eller bestämmelsen enligt artikel 1, skall den ställas innan varorna övertas. Säkerheten skall ställas till

— interventionsorganet i den medlemsstat där varorna skall bearbetas eller där bearbetning skall påbörjas, då varorna är avsedda att bearbetas eller att först bearbetas och sedan exporteras,

— det säljande interventionsorganet, i övriga fall.

2. Ett interventionsorgan som tar emot en säkerhet, och som inte ligger i samma medlemsstat som det säljande interventionsorganet, skall omgående skriftligen underrätta detta organ om följande:

— Numret på den tillämpliga förordningen.

— Datumet eller numret på anbudet eller försäljningen.

— Kontraktsnumret.

— Köparens namn.

— Säkerhetsbeloppet i ecu.

— Varan.

— Varukvantiteten.

— Datumet då säkerheten ställdes.

— Användningen och bestämmelsen (vid behov).

Det säljande interventionsorganet skall kontrollera uppgifterna om säkerheten.

▼M3

Artikel 5a

1. Om det fastställs, sedan den säkerhet som avses i artikel 5 helt eller delvis frisläpps, att produkterna helt eller delvis inte nått föreskriven användning eller bestämmelseort, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där säkerheten har frisläppts, i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 729/70, kräva att den berörda aktören betalar ett belopp som motsvarar värdet av den säkerhet som skulle ha förverkats om försummelsen hade beaktats innan säkerheten frisläpptes. Till detta belopp skall läggas ränta beräknad från dagen för säkerhetens frisläppande till dagen före betalningsdatum.

Den behöriga myndighetens mottagande av det belopp som avses i föregående stycke skall utgöra återvinning av den orättmätigt beviljande ekonomiska förmånen.

2. Betalning skall verkställas inom 30 dagar från dagen för mottagande av betalningsanmodan.

Om tidsfristen för betalning inte respekteras får medlemsstater besluta att det belopp som skall erhållas i stället för betalning skall dras från senare utbetalningar till den berörda aktören.

3. Räntesatsen skall beräknas i enlighet med bestämmelser i nationell lag men får inte understiga den räntesats som tillämpas för återvinning av nationella belopp.

Ingen ränta skall tas ut, eller på sin höjd ett belopp som skall bestämmas av medlemsstaten och som motsvarar den felaktiga förmånen, om frisläppandet av säkerheten var ett misstag av den behöriga myndigheten.

4. Medlemsstater får avstå från att kräva sådan betalning som avses i punkt 1 om beloppet inte överstiger 60 ecu, förutsatt att sådana fall enligt nationell lag är underkastade liknande regler.

5. Det belopp som uppbärs i enlighet med punkt 1 skall betalas till det utbetalande organet som skall dra de berörda beloppen från Europeiska utvecklings- och garantifondens för jordbruket (EUGFJ) utgifter, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 595/91 ([1]).

▼B

Artikel 6

1. Om de föreskrivna villkoren för varornas användning eller bestämmelse inte kan följas på grund av force majeure, skall myndigheten i den medlemsstat där säkerheten ställdes eller, om det inte ställdes någon säkerhet, myndigheten i den medlemsstat där varorna togs ut från interventionslagret, på berörd persons begäran besluta att

a) den fastslagna tidsfristen för transaktionen skall förlängas så mycket som kan behövas med hänsyn till de åberopade omständigheterna, eller

b) att kontrollen skall anses vara genomförd då varorna definitivt gått förlorade.

I de fall av force majeure då de åtgärder som anges i a och b inte är tillräckliga, skall den behöriga myndigheten meddela detta till kommissionen, som får besluta om nödvändiga åtgärder enligt förfarandet i artikel 38 i förordning 136/66/EEG och enligt motsvarande artiklar i andra förordningar om en gemensam organisation av marknaderna.

2. Begäran enligt punkt 1 skall göras inom 30 dagar från det att berörd person fick information om att omständigheter hade uppkommit som pekade på att force majeure möjligen kunde föreligga men inom den frist som anges i den särskilda förordning som gäller framläggande av bevis för säkerhetens frisläppande.

3. Berörd person skall tillhandahålla bevis för de omständigheter som utgör force majeure.

([1]) EGT L 67, 14.3.1991, s. 11.

▼B

AVDELNING 2

Varor med fastställd användning eller särskild bestämmelse inom gemenskapen

Artikel 7

1. Villkoren för användning och bestämmelse skall anses vara uppfyllda då följande är fastställt:

a) Att varor som skall bearbetas eller arbetats samman med andra varor, vilka båda kategorier av åtgärder i fortsättningen benämns *bearbetning,* har bearbetats eller arbetats samman med andra varor.

b) Att varor som skall säljas för direkt konsumtion som koncentrerade varor, har koncentrerats, förpackats för detaljhandelsförsäljning och övertagits av detaljhandeln.

c) Att varor som skall konsumeras av vissa institutioner eller organisationer, av armén eller liknande, har levererats till och övertagits av dessa.

Dessutom skall det vid behov fastställas att åtgärderna enligt a, b och c har genomförts inom den fastslagna tidsfristen.

2. Kraven i 1 a, b och c skall utgöra sådana grundläggande krav som avses i artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 ([1]).

Artikel 8

1. Ruta 103, 104, 106 och 107 under ”Ytterligare upplysningar”skall fyllas i då kontrollexemplar T 5 används.

Ruta 104 och 106 skall fyllas i i enlighet med tillämplig förordning.

Ruta 106 skall även innehålla

— numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet,

— numret på uttagsordern, vid behov.

Ruta 107 skall innehålla numret på tillämplig förordning.

2. Artikel 21 skall tillämpas, i tillämpliga delar, då varorna avsänds till en tredje medlemsstat.

3. Artikel 22 skall tillämpas, i tillämpliga delar, då två eller flera moment följer på varandra i samma medlemsstat.

Artikel 9

De bevis som anges i artikel 4 skall krävas för frisläppande av säkerheten.

Artikel 10

Om kontrollexemplar T 5 inte kommit in till det organ som avses i artikel 3.2 inom tre månader

— efter utgången av fristen som fastställts för fullbordandet av den aktuella transaktionen, eller

— efter utfärdandet, om ingen frist fastställts,

och detta beror på omständigheter utanför berörd persons kontroll, får den senare lämna in en ansökan hos de behöriga myndigheterna om erkännande av andra dokument som likvärdiga om grunderna för en sådan ansökan anges och bakomliggande dokument visas upp. De sistnämnda skall hänvisa till kontrollexemplar T 5, innehålla en bekräftelse från den behöriga kontrollmyndighet som kontrollerade

([1]) EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.

▼B

användningen av varorna eller ansvarade för att detta blev gjort, om att den angivna användningen följts, och ange vilken dag villkoren för användningen eller bestämmelsen har uppfyllts.

AVDELNING 3

Varor som förs ut från gemenskapen i oförändrat tillstånd

Artikel 11

1. Föreskrivet krav beträffande bestämmelse skall anses uppfyllt då något av följande gäller:

a) Varorna har lämnat gemenskapens tullområde i oförändrat tillstånd. Vid tillämpning av denna förordning skall varorna anses ha lämnat gemenskapens tullområde om de är avsedda uteslutande för konsumtion ombord på en borr- eller utvinningsplattform, inbegripet ett arbetsställe som betjänar en sådan plattform. Plattformen eller arbetsstället skall befinna sig på den europeiska kontinentalsockeln eller på kontinentalsockeln i den icke-europeiska delen av gemenskapen, utanför en zon på tre nautiska mil räknat från den baslinje som används för att bestämma medlemsstaternas territorialvatten.

b) Varorna har nått sin bestämmelse i enlighet med artikel 34.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 ([1]).

c) Varorna har placerats i ett proviantlager som godkänts i enlighet med artikel 38 i förordning (EEG) nr 3665/87.

d) Varorna har tullklarerats och släppts för övergång till fri konsumtion i det tredjel and som de skulle föras in till.

Dessutom skall det vid behov fastställas att åtgärderna enligt a-d har genomförts inom den fastslagna tidsfristen.

▼M2

2. De krav som fastställs i a och d i punkt 1, är primära krav enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 15.2 i denna förordning.

▼B

3. Då varor har placerats i ett proviantlager såsom anges i 1 c skall artikel 38 till 41 i förordning (EEG) nr 3665/87 tillämpas med undantag för artikel 40.3, även om exportbidrag inte skall tillämpas.

4. Bestämmelserna i artikel 4.3 andra stycket i förordning (EEG) nr 3665/87 skall tillämpas.

Artikel 12

1. Mottagandet av exportdeklarationen skall göras av tullmyndigheterna i den medlemsstat där varorna togs ut från interventionslagret om varorna skall föras ut i oförändrat skick.

2. I exportdeklarationen och i övriga eventuellt bifogade dokument som krävs enligt gemenskapens lagstiftning skall någon, beroende på omständigheterna, av följande lydelser antecknas:

— ”Interventionsvaror med exportbidrag — förordning (EEG) nr 3002/92”.

— ”Interventionsvaror utan exportbidrag — förordning (EEG) nr 3002/92”.

3. Även om exportbidrag inte skall utgå för de varor som skall föras ut skall dessa, då exportdeklarationen mottagits, inte längre omfattas av artikel 9.2 i fördraget. Artikel 3.2 c i rådets förordning (EEG) nr 2726/90 ([2]) skall tillämpas för varornas omflyttning.

([1]) EGT nr L 351, 14.12.1987, s. 1.
([2]) EGT nr L 262, 26.9.1990, s. 1.

▼B

4. Villkoren beträffande tidsfrist och de bevis som krävs för att exportbidrag skall beviljas, är tillämpliga också för frisläppande av säkerheten.

Artikel 13

1. Ruta 103, 104, 106, 107 och vid behov ruta 105 under ”Ytterligare upplysningar” skall fyllas i då kontrollexemplar T 5 används.

Ruta 104 och 106 skall fyllas i i enlighet med tillämplig förordning.

Ruta 106 skall dessutom innehålla

— numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet,

— numret på uttagsordern.

Numret på tillämplig förordning skall antecknas i ruta 107.

2. Den behöriga myndighet som innehar säkerheten skall omgående sända en vidimerad kopia av kontrollexemplar T 5 direkt till den myndighet som skall betala ut exportbidraget då T 5, som bevis på att varorna förts ut, krävs för frisläppande av säkerheten som avses i artikel 5 och för utbetalning av exportbidraget.

Berörd person skall då göra följande anteckning i ruta 106 i kontrollexemplar T 5: ”Exportbidrag betalas ut av … (fullständiga uppgifter om namn på och adress till den myndighet som ansvarar för utbetalning av exportbidraget)”.

3. Om det varit omöjligt att hålla den 12-månadersfrist för exportbevis som krävs för att erhålla exportbidrag enligt artikel 47.2 i förordning (EEG) nr 3665/87 på grund av administrativ försening vid sändandet av kontrollexemplar T5 från den myndighet som innehar säkerheten till den myndighet som skall betala ut exportbidraget, skall det datum då säkerheten togs emot av den förstnämnda myndigheten betraktas som mottagningsdatum vid den myndighet som skall betala ut exportbidraget.

Artikel 14

1. Varor skall anses exporterade då de, direkt efter tullens mottagande av exportdeklarationen, placeras enligt något av de förfaranden som anges i avdelning 10 kapitel 1 i förordning (EEG) nr 1214/92 för transport till bestämmelsesorten eller leverans till en mottagare utanför gemenskapens tullområde.

2. Den tullmyndighet som tar emot exportdeklarationen där varorna förs ut skall se till, då punkt 1 tillämpas, att en av de lydelser som anges i artikel 7.4 eller 7.5 i förordning (EEG) nr 3665/87 införs i det dokument som utfärdas som exportbevis.

3. Tullmyndigheten vid exportorten får tillåta ändringar i transportkontraktet så att transporten avslutas inom gemenskapen endast om det kan slås fast

— att den säkerhet som ställts till ett interventionsorgan för att säkra att varorna inte förs ut, inte har frisläppts, eller

— att en ny säkerhet har ställts.

Tullmyndigheten på exportorten skall meddela den myndighet som är ansvarig för frisläppandet av säkerheten, om säkerheten frisläppts i enlighet med punkt 1 utan att varorna därefter lämnat gemenskapens tullområde inom den fastslagna tidsfristen, och så fort det är möjligt förse sistnämnda myndighet med alla nödvändiga upplysningar. I sådana fall skall säkerheten betraktas som om den frisläppts felaktigt och ett motsvarande belopp skall krävas in.

▼M2

Artikel 15

1. Frisläppandet av säkerheten är beroende av att det bevis som anges i artikel 4 framläggs, och

— om produkterna skall importeras till ett bestämt tredje land, eller

— om, i de fall då produkterna skall exporteras från gemenskapen, det råder allvarliga tvivel om den verkliga bestämmelseorten,

av att de bevis framläggs som närmare anges i artiklarna 17 och 18 i förordning (EEG) nr 3665/87.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får kräva ytterligare bevis som på ett tillfredsställande sätt visar att produkterna faktiskt har saluförts i det importerande tredje landet.

Om det råder allvarliga tvivel om produkternas faktiska bestämmelseort, får kommissionen begära att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i denna punkt.

2. Om produkten skall importeras till ett bestämt tredje land och exportbidragsbeloppet dras av från försäljningspriset, och de bevis som anges i punkt 1 inte framläggs

a) skall en del av säkerheten frisläppas om bevis framläggs för att produkten har lämnat gemenskapens tullområde. Det frisläppta beloppet skall vara lika med det lägsta exportbidrag som fastställs enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 3665/87, som gäller den dag då exportdeklarationen godkänns;

b) utöver det belopp som avses i a, skall den del av säkerheten frisläppas som motsvarar skillnaden mellan det lägsta exportbidrag som avses ovan och det exportbidragsbelopp som gäller den dag då exportdeklarationen till det faktiska importerande tredje landet godkänns, förutsatt att detta belopp inte överstiger det exportbidragsbelopp som gäller för den obligatoriska bestämmelseorten, om

   — exporten till ovannämnda tredje land inte kunde genomföras på grund av force majeure,

   — beviset för import till det andra bestämmelselandet framläggs i enlighet med punkt 1.

▼B

Artikel 16

1. Då artikel 2.2 i rådets förordning (EEG) nr 754/76 ([1]) tillämpas

— skall den säkerhet som avses i artikel 5.1 förverkas, om den ännu inte frisläppts,

— skall ett belopp som motsvarar säkerheten krävas in, om säkerheten redan frisläppts.

2. Formaliteterna för att få exportbidraget skall vid tilllämpning av förordning (EEG) nr 754/76 anses vara avslutade, och punkt 1 skall tillämpas då varor för vilka sådan säkerhet som avses i artikel 5.1 har ställts, lämnar gemenskapens tullområde och förfarande för att få exportbidrag inte har avslutats.

3. Beloppet på den säkerhet som avses i punkt 1 och 2 skall betraktas som förverkad i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 352/78 ([2]).

4. Berörd person skall visa inför behörig myndighet att punkt 1 har följts eller att ingen säkerhet ställts, genom att visa upp ett intyg som utfärdats av det berörda interventionsorganet.

([1]) EGT nr L 89, 2.4.1976, s. 1.
([2]) EGT nr L 60, 22.2.1978, s. 1.

▼B

Artikel 17

Berörd part får enligt artikel 47.3 i förordning (EEG) nr 3665/87, till behörig myndighet lämna en motiverad ansökan om att andra dokument skall betraktas som likvärdiga med kontrollexemplar T 5 om T 5, som skall bevisa att föreskrifterna om bestämmelsen enligt artikel 11.1 följts, inte kommit in till det organ som anges i artikel 3.2 inom tre månader efter utfärdandet beroende på omständigheter utanför den berörda partens kontroll.

AVDELNING 4

Varor som förs ut från gemenskapen efter bearbetning

Artikel 18

Föreskrifterna om användning och bestämmelse skall anses följda då kraven i artiklarna 7 och 11 är uppfyllda.

Artikel 19

Om varorna skall föras ut efter bearbetning, skall tullmyndigheternas mottagande av exportdeklarationen ske i den medlemsstat där slutbearbetningen äger rum.

Artikel 20

1. Det säljande interventionsorganet skall utfärda kontrollexemplar T 5, om varorna skall avsändas i oförändrat tillstånd för att bearbetas och därefter föras ut, och ruta 103, 104, 106 och 107 under ”Ytterligare upplysningar” skall fyllas i.

Ruta 104 och 106 skall innehålla de angivelser som tillämplig förordning beslutat om.

Ruta 106 skall även innehålla

— numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet,

— vid behov, numret på uttagsordern, och

— angivelsen ”Varor från intervention som vid export omfattas av gemenskapens externa transiteringsförfarande”.

Ruta 107 skall innehålla numret på den tillämpliga förordningen.

2. a) Den myndighet som kontrollerar bearbetningen skall utfärda kontrollexemplar T 5 om varorna skall avsändas, efter att de bearbetats i den medlemsstat där de togs ut från interventionslagret, för vidare bearbetning och därefter export.

   b) Under ”Ytterligare upplysningar” på kontroll-exemplar T 5 skall ruta 103, 104, 106 och 107 fyllas i.

   Ruta 104 och 106 skall innehålla de angivelser som specificeras i den tillämpliga förordningen.

   Ruta 106 skall även innehålla

   — numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet, och

   — angivelsen ”Varor från intervention som vid export omfattas av gemenskapens externa transiteringsförfarande”.

   Ruta 107 skall innehålla numret på den tillämpliga förordningen.

3. a) Kontrollexemplar T 5 skall, för de varor som skall föras ut efter bearbetning och passera genom en eller flera andra medlemsstater, utfärdas av den tullmyndighet där varorna sändes iväg mot uppvisande av ett dokument som utfärdats av den myndighet

▼B

som kontrollerar bearbetningen. Det senare dokumentet skall förvaras av tullmyndigheten vid avsändningsorten.

Dokumentet skall dock inte krävas om tullmyndigheten vid avsändningsorten har kontrollerat bearbetningen.

b) Under rubriken ”Ytterligare upplysningar” i kontrollexemplar T 5 skall ruta 103, 104, 106 och 107 och, vid behov, ruta 105 fyllas i.

Ruta 104 och 106 skall innehålla de angivelser som anges i den tillämpliga förordningen.

Ruta 106 skall även innehålla

— numret på det kontrakt som användes då varorna såldes av interventionsorganet,

— numret på det dokument som avses i a, vid behov.

Ruta 107 skall innehålla numret på den tillämpliga förordningen.

4. Den behöriga myndighet som innehar säkerheten skall omgående sända en vidimerad kopia av kontrollexemplar T 5 direkt till den myndighet som skall betala ut exportbidraget då T 5, som bevis på att varorna förts ut, krävs för frisläppande av säkerheten som avses i artikel 5 och för utbetalning av exportbidraget.

Berörd person skall då i ruta 106 i kontrollexemplar T 5 fylla i följande: ”Exportbidrag betalas ut av …” (uppgift om medlemsstat och fullständiga uppgifter om namn på och adress till den myndighet som skall betala ut exportbidraget).

Artikel 21

1. Då varor har avsänts till en annan medlemsstat för bearbetning skall den behöriga myndighet som avses i artikel 20.2 eller 20.3 vid behov utfärda ett eller flera kontroll-- exemplar T 5, om de bearbetade varorna skall

— sändas till en tredje medlemsstat eller en annan medlemsstat för vidare bearbetning, eller

— passera genom en tredje medlemsstats eller annan medlemsstats territorium för att föras ut.

Kontrollexemplar T 5 skall fyllas i med stöd av upplysningarna i originalet av T 5,

— om första stycket första strecksatsen skall tillämpas i enlighet med artikel 20.2 b,

— om första stycket andra strecksatsen skall tillämpas, i enlighet med artikel 20.3 b.

I ruta 106 i kontrollexemplar T 5 skall dessutom anges registreringsnumret, datumet för utfärdande av originaldokumentet och namnet på den utfärdande myndigheten.

2. Den behöriga myndighet som kontrollerat verksamheten skall omgående, i de fall som avses i punkt 1, återsända de påskrivna originalen av kontrollexemplaret T 5 direkt till det organ som anges i artikel 3.2 och ange, på originalet av kontrollexemplar T 5 under ”Kontroll av användning eller bestämmelse”, att varorna avsänts till en annan medlemsstat för vidare bearbetning, packning, övertagande eller export. Originalet av T 5 skall upplysa om registreringsnumret eller registreringsnumren på det eller de kontrollexemplar T 5 som upprättats för detta syfte, eller hänvisa till detta eller dessa dokument.

3. Det dokument som avses i artikel 4 a skall innehålla samma angivelser som anges i punkt 2.

▼B

Artikel 22

1. Om flera olika moment, bortsett från export, (t. ex. bearbetning, packning och övertagande) följer på varandra i samma medlemsstat, får den medlemsstaten besluta att dessa moment skall betraktas som ett enda moment. I sådana fall skall inte kontrollexemplar T 5 utfärdas förrän alla moment har avslutats.

Originalet av kontrollexemplar T 5 skall återsändas till det organ som anges i artikel 3.2 efter det att kontrollen av alla momenten är genomförd. Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att denna ordning fungerar tillfredsställande.

2. Om en medlemsstat bestämmer sig för att inte följa ordningen i punkt 1, skall den behöriga myndigheten efter varje moment utfärda kontrollexemplar T 5. Behörig myndighet som kontrollerar momenten skall uppge på kontrollexemplar T 5 under ”Kontroll av användningen eller bestämmelsen” att varan har sänts vidare inom samma medlemsstat för vidare bearbetning, packning, övertagande eller export. Originalet av T5 skall upplysa om registreringsnumret eller registreringsnumren till det eller de kontrollexemplar T 5 som upprättats för detta syfte, eller hänvisa till detta eller dessa dokument.

3. Det dokument som avses i artikel 4 a skall innehålla samma angivelser som anges i punkt 2.

Artikel 23

Artiklarna 10, 12.2-12.4, 13.3 och 14-17 skall tillämpas på denna avdelning.

AVDELNING 5

Slutbestämmelser

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen meddela fullständiga uppgifter om namn på och adress till de behöriga kontrollmyndigheter som avses i artikel 2.1. Kommissionen skall förmedla dessa uppgifter vidare till övriga medlemsstater.

2. Medlemsstaterna skall varje kvartal meddela kommissionen om de fall då artikel 6.1 tillämpats och närmare ange de då aktuella omständigheterna och kvantiteterna och de åtgärder som då vidtogs.

3. Medlemsstaterna skall den 1 mars och den 1 september varje år sända en lista till kommissionen med antalet ansökningar enligt artiklarna 10 eller 17. De skall, i det fall detta är känt, också upplysa om orsaken till att kontrollexemplar T 5 inte återsänts och om aktuella kvantiteter och typen av dokument som erkänts som likvärdiga.

Artikel 25

1. Förordning (EEG) nr 569/88 upphävs. Den skall dock fortsätta att gälla för de uttag från ett interventionslager som ägt rum senast 31 december 1992.

Bilagan till förordning (EEG) nr 569/88 skall gälla under en övergångsperiod då vissa gemenskapsrättsakter fortfarande hänvisar till bilagan. Hänvisningar i denna bilaga till det ”administrativa enhetsdokumentet” eller till det dokument som visar varornas gemenskapsstatus enligt artikel 2.4 i förordning (EEG) nr 569/88, skall betraktas som hänvisningar till kontrollexemplar T 5.

2. Om artikel 2.3 är tillämplig, varorna tagits ut från ett interventionslager senast den 31 december 1992 och föreskriven användning eller

▼B

bestämmelse förväntas bli uppfylld tidigast den 1 januari 1993, skall de dokument som åtföljer varorna innehålla någon av följande angivelser:

— Aplicación del procedimiento establecido en el Reglamento (CEE) no 569/88.

— Anvendelsesprocedure forordning (EØF) nr. 569/88.

— Anwendung des Verfahrens gemäß der Verordnung (EWG) Nr. 569/88.

— Εφαρμογη της διαδικασιας του κανονισμου (ΕΟΥ) αριθ. 569/88

— Application of Procedure under Regulation (EEC) No 569/88.

— Application de la procédure du règlement (CEE) nº 569/88.

— Applicazione del procedimento secondo il regolamento (CEE) n. 569/88.

— Toepassing procedure Verordening (EEG) nr. 569/88.

— Aplicação do procedimento previsto no Regulamento (CEE) nº 569/88.

Artikel 26

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas för varor som tagits ut från interventionslager från och med den 1 januari 1993. Artikel 25.2 skall dock vara tillämplig från den 1 november 1992.

Trots artikel 25 skall alla hänvisningar i gemenskapens rättsakter till förordning (EEG) nr 1687/76 ([1]) eller (EEG) nr 569/88 eller artiklar i dessa betraktas som hänvisningar till den här förordningen eller till motsvarande artiklar i den.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EGT nr L 190, 14.7.1976, s. 1.